

Säpinää

Suomen Pankin tienoilta kuului valtava rymy. Oli alkanut Sota Inflaatiota Vastaan. Hallitus oli kyllästynyt matalaan profiiliinsa ja kadottanut uskon politiikan kaikkivoipaisuuteen. Kun mitään ei saatu aikaan normaalein keinoin, oli päätetty siirtyä suoraan toimintaan.

Maukka Perusjätkä oli hajoittanut hallituksen ja perustanut tilalle yhtyeen "Köyhien ystävät", josta tosin kommunisteille annettiin poikkeuslupa irrottautua omaksi triokseen nimeltä "Viides kolonna".

Sitten koko joukko oli rynnännyt Suomen Pankin pihalle. Ahti Normaali ja Eppu Uusitalo olivat marssineet muina miehinä sisälle ottamaan Harri Holkeria ja Ele Aleniusta panttivangeiksi, samalla kun Suomen Pankin varau-loskäynnin eteen oli pantu saarto. Rockabilly-Rekola ja Uusi Aalto keskittyivät spray-maalipurkkeineen maalaamaan Suomen Pankin julkisivuun metrin korkuista tekstiä: "Karjalainen on hämy!"

Muut huusivat kuorossa ympärillä: "Säpinää, jätkät, säpinää!" Apatia-Sundqvistin sähkökitarasäestyksellä. Harmony-sistersit Pirkko, Sinikka ja Katri-Helena hyppivät taustalla gougouta.

Ainoastaan Ypö Väyrynen seisoi yksin sivussa, katseli toisia ymmällään ja yritti hymyillä sovinnollisesti eri suuntiin.

Mutta pääjohtaja Ahti Karjalainen oli jotenkin saanut vihiä tapahtumista. Hän oli ehtinyt hakea Suomen Pankin kassakaapista valuuttaputken, hilata sen miestenvessaan ja ottaa sinne mukaansa myös vessan avaimen, vesilasin ja paalin heiniä, joten kaikesta päätellen hän aikoi pysyä asemissaan kauan. Varmuuden vuoksi pääjohtaja oli vielä kytkenyt itsensä valuuttaputkeen vankoilla kettingeillä, niin ettei putkea pystyisi kukaan siirtelemään siirtelemättä samalla myös Karjalaista.

Paikalle pyyhälsi muuan popparilehden toimittaja, joka alkoi

ottaa selvää, mistä oli kysymys:

—Mistä on kysymys? toimittaja kysyi Maukka Perusjätkältä.

—Kysymys on Valuuttaelämän muutteluyhdistyksen toi-

minnasta, Velmusta. Kato, hallituksen skidit sano, että niillon tylsää, ei oo tekemistä. No päätettiin vähän järkkää säpinää, jee jee. Nyt meillä menee lujaa.

—Mutta mikä ajoi vakaan hallituksen suorastaan suoran toiminnan linjoille?

—Pelko ja viha. Karjalainen on yks saatanan miljoonapelle. Sillä on rahaa niin ettei paskalle taivu, mutta silti se seisoo pankin vessassa ja hautoo putkeaan kuin parempaakin aarretta.

—No uskotteko, että se putki saadaan tällä tavalla siirretyksi?

—Varmasti. Tehtiin jätkien kanssa lisäbudjetti lähtiessä ja tilattiin siinä helikoptereita. Ne tulevat kohta tänne kommandojoukkojen kanssa ja sitten pannaan vähän tyrmäystippoja ja muuta mukavaa tuonne pankin vessaan. Eiköhän se vanha pieru ala sieltä tuulettua.

—Mutta eikös sitä semmoisessa voi käydä vahinkoja, ajavat vaikka yhteen ne helikopterit?

—Höpsistä. Eihän tässä sentään jenkkiptereilla olla liikkeellä.

—Entäs poliisit, onko niitä näkynyt?

—Ei oo, ei tuu. Ratsia Koikkalainen on nääs pantu Linnanmäelle hämäyskeikalle. Se tuikkaa siellä maailmanpyörän tuleen ja huutaa niin maan perkeleesti että "maailmanpyörä palaa". Sinne ne kaikki kytät ja letkupellet rynnäävät. Sitä paitsi tuomari Taxelilla on jo valmiina lausunto jossa sanotaan, ettei tämä ole mikään vihamielinen ele ketään kohtaan, vaan pelkkä monetaarinen teko, jolla tähdätään rauhanomaisiin ratkaisuihin valuuttapolitiikassa.

Sen pitemmälle Maukka Perusjätkä ei joutanut rupattelemaan. Hänen oli keskityttävä jatkamaan Suomen Pankin valtausta. "Kollaa kestää!" hän huudatteli innoissaan ja katosi muiden velmulaisten joukkoon.